

Кирилъ Д. Аврамовъ.

(1850—1904)

Единъ отъ нашитѣ просвѣтени, културни центрове прѣзъ турско врѣме бѣ и градъ Свищовъ. Неговото мѣстоположение на Дунава му е осигурявало завидна търговия и економиченъ напрѣдъкъ. Поради това жителитѣ на Свищовъ сж имали връзки — въ своитѣ търговски прѣдприятия — съ чужди държави, проникнали се отъ по-високи и по-изтънчени понятия, затова и твърдѣ рано въ Свищовъ се поражда, подъ влиянието на еленизма, идеята за училища, за просвѣта. Видни свищовски търговци, като Филипъ Сакелариевъ, Ив. Атанасовъ сж завѣщали още въ началото на XIX в. суми за издържка на училищата въ Свищовъ и съ идеята за завѣщания тѣ изпрѣдиха дори Априлова. Но—тѣхното дѣло не бѣ тѣй плодотворно, както онова на Априлова, понеже тѣмъ липсваше, тѣй да се каже, авторитетъ, национално съзнание и идеята за българска култура. Ето защо и завѣщанието на Априлова се брои като първоначално, като такова, което даде плодоносни резултати. Обаче, макаръ и съ гръцка физиономия, въ Свищовъ е имало, както се види отъ казаното, училища още въ началото на миналия вѣкъ, като постепенно съзнанието у българитѣ се пробужда и се устрѣмва къмъ национална просвѣта. Въ 1831 година въ Свищовъ вече има „славяноелинско“ училище и прѣвъ „даскалъ“ е знаменитиятъ *Христаки Павловичъ* отъ Дупница. Възпитаникъ на Рилския манастиръ и на